

ŻYRAFA, CZY SZAKAL?

Nasza komunikacja nie tylko z naszymi bliskimi, ale z innymi ludźmi często wydaje się zupełnie nieudana. Próbuje wciąż rozmawiać, jednak wywołujemy zupełnie niepotrzebne spoty i kłótnie. Porozumienie nie wychodzi nam tak, jak byśmy tego sobie życzyli. Mamy problem, by zrozumieć osoby, które są nam najbliższe. Dlaczego tak się dzieje i co wspólnego mają z tym język żyrafy i szakala? Postaramy się to przybliżyć i zobrazować.

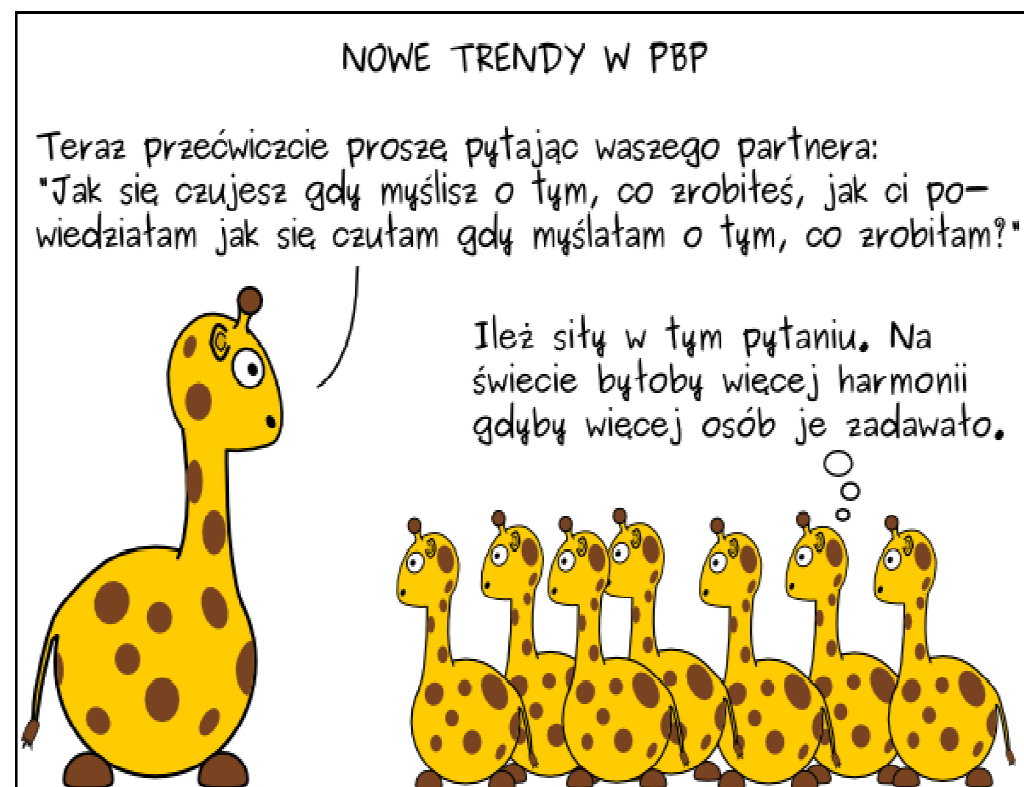
Katarzyna Juraszek i Nadina Maksym

Kim jest żyrafa?

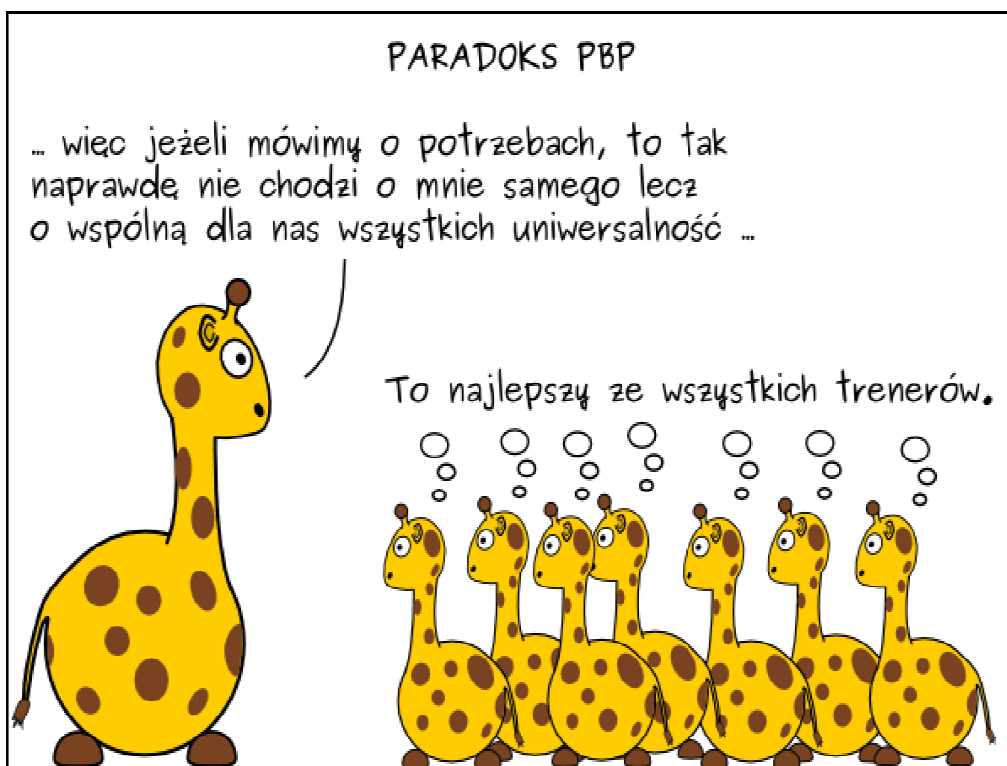
Żyrafa to ssak, który w stosunku do masy swojego ciała ma największe serce. Jest silna. Ma długą szyję, dzięki której spogląda na świat z szerokiej perspektywy (ma bardzo szeroki ogląd sytuacji i może objąć całość tego, co się dzieje).

A w świecie *Porozumienia bez Przemocy* żyrafa posługuje się „językiem serca”, czyli uczuć i potrzeb. Zawsze wypowiada się w liczbie pojedynczej- mówi o sobie, używa komunikatu JA. W czasie rozmowy chce usłyszeć swojego rozmówcę i chce by to on usłyszał ją. Chce docierać do wszystkich swoich i cudzych potrzeb. Niezależnie od sytuacji, pragnie być w kontakcie ze swoimi uczuciami i z uczuciami innych. Jest szczerą i mówi o tym, co czuje. Mówi „nie”, kiedy myśli „nie”. Robi to z szacunkiem i

empathią do innych.

Jeśli pojawia się spór, czy konflikt – mówi o nim jasno i otwarcie. Stara się rozwiązać go w „żyrafi” sposób, czyli tak, aby potrzeby wszystkich zostały usłyszane. Nie obraża się, nie oskarża, ani nie zawstydzia innych. Nie szuka winnego. Żyrafa szuka takiego rozwiązania, które zadowoli wszystkie strony sporu

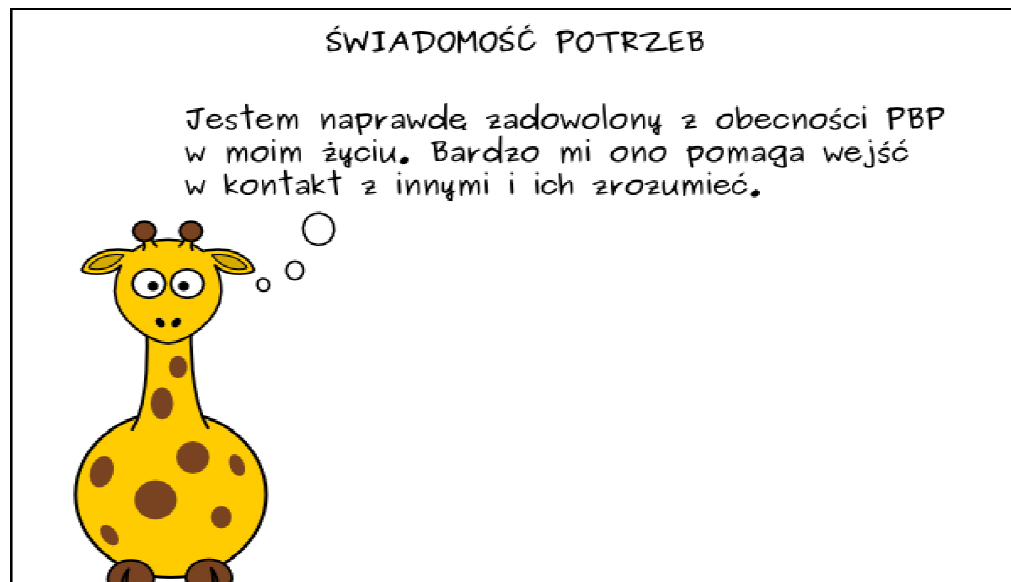

Kim jest szakal?

Shakal to „drapieżnik”, który żyje po to, by mieć rację. Jego język pełen jest ocen, porównań i krytyki. Ocena innych sprawia mu przyjemność. Ludziom wokół siebie nadaje etykiety (słaby, leniwy, niemądry).

Zawsze wie lepiej! Lubi obwiniać innych i udzielać mnóstwa (nieproszone) dobrych rad. Szakal po prostu wie i zawsze ma rację! Lubi grać pierwsze skrzypce. Żąda konkretnych rozwiązań i często, aby je uzyskać posługuje się karami i nagrodami.

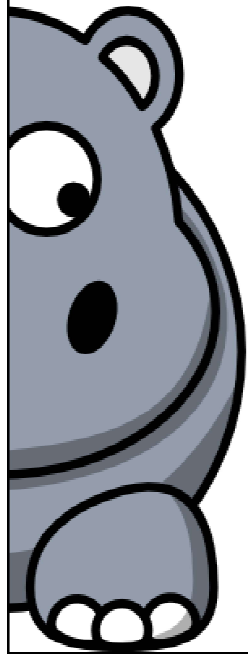

Każdy z nas używa obu tych języków. Jeśli jednak mamy świadomość, jak na nas wpływają, możemy zmienić swoje relacje.

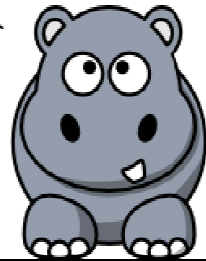
Ważna jest świadomość, że w naszej komunikacji istnieją właśnie takie dwa sposoby wyrażania swoich myśli i nie określamy ich w *Porozumieniu bez Przemocy* ani jako dobrą, ani jako złą komunikację. Możemy dokonywać wyboru i szukać sposobu, który służy zaspokajaniu naszych potrzeb i budowaniu kontaktu.

PBP DLA RODZICÓW

Tato, to jest nie fair, że ja muszę tak wczesnie iść spać.

Tata przed warsztem PBP:

Bez dyskusji. No ok, przeczytam ci historijkę na dobranoc.

O tak, tak.

Tata po warsztacie PBP:

Chwila. Niech posłucham tego moimi nowymi żyrafimi uszami.

Żyrafie uszy? Dlaczego nie mogę mieć mniej dziecinnego taty, jak wszyscy inni?

POSTĘPY W PBP

"Co za drań."

Witajcie początkujący! Zaczniemy od przejmowania odpowiedzialności za to, co doświadczamy.

"Myśle, że kawał z niego drania."

Ok, a co konkretnie sprawiło, że tak myślisz?

"Obraził mnie."

Hmm, No dobra, prawie. W każdym razie, jak się w związku z tym czujesz?

"Czuje się przez niego obrażona."

Teraz odróżnij prawdziwe uczucia od przebranych za uczucia myśli.

"Jak go widzę, wkurzam się."

Super. Otoż złość jest sygnałem, że myślimy, że ktoś coś "powinien". Nie jesteś w kontakcie z własnymi uczuciami i potrzebami.

"Jak go widzę, czuję się zirytowana, ponieważ potrzebuje zrozumienia."

Tak jest, o to chodzi. Teraz wsłuchajmy się w to z empatią.

"Jestem ciekawa i chciałabym się z nim potoczyć."

To wszystko. Przyjemności na wszystkich warsztatach z PBP dla zaawansowanych.

"Małeńkie drganie gdzieś głęboko w moim ciele podpowiada mi, że nie do końca się uwolniłam od stawiania diagnoz na jego temat. Pomedytuję dzisiaj nad tym. Do zobaczenia jutro."

Jasne. Powodzenia. Przy okazji, w PBP tak naprawdę nie chodzi o konkretne słowa. To, co naprawdę się liczy, to świadomość.

"Co za drań."

Polecamy literaturę:

Marshall B. Rosenberg „Porozumienie Bez Przemocy – o języku Serca”, Wydawnictwo: Jacek Santorski & Co”, Warszawa 2003,
Marshall B. Rosenberg „Rozwiązywanie konfliktów poprzez Porozumienie bez Przemocy”, Wydawnictwo: Jacek Santorski & Co, Warszawa 2008,
Serena Rust „Tańczyła żyrafa z szakalem. Cztery kroki empatycznej komunikacji”, Wydawnictwo: Czarna Owca, Warszawa 2010,
Aleksandra Cyran-Żuczowska „Wychowanie bez klapsa”, Wydawnictwo: Rubikon 2006.

Wszystkie cudowne ilustracje pochodzą ze strony : <https://anvc.svenhartenstein.de/pl>